

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)

Pârât: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Finanzericht Hamburg — Validitatea, în lumina articolului 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996 L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), a Regulamentului (CE) nr. 642/2008 al Comisiei din 4 iulie 2008 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză (JO L 178, p. 35, rectificare în JO L 258, p. 74) și a Regulamentului (CE) nr. 1355/2008 al Consiliului din 18 decembrie 2008 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere cu titlu definitiv a taxei provizorii impuse la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză (JO L 350, p. 35) — Stabilirea valorii normale pentru o țară care nu are economie de piață — Stabilirea valorii normale pe baza prețului plătit efectiv sau care urmează a fi plătit pentru un produs similar — Obligația Comisiei, rezultată de la articolul 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 384/96, de a lua măsurile necesare pentru stabilirea valorii normale pe baza prețului sau a valorii calculate într-o țară terță care are economie de piață

Dispozitivul

Regulamentul (CE) nr. 1355/2008 al Consiliului din 18 decembrie 2008 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere cu titlu definitiv a taxei provizorii impuse la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză este lipsit de validitate.

(¹) JO C 260, 25.9.2010.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 15 martie 2012 — Comisia Europeană/Republica Cipru

(Cauza C-340/10) (¹)

[*Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 92/43/CEE — Articolul 4 alineatul (1) și articolul 12 alineatul (1) — Neîncluderea în termenul prevăzut a sitului de importanță comunitară al lacului Paralimni — Sistem de protecția a speciei *Natrix natrix* cypriaca (șarpele de casă din Cipru)]*

(2012/C 133/09)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Zavvos și D. Recchia, agenți)

Pârâtă: Republica Cipru (reprezentanți: K. Lykourgos și M. Chatzigeorgiou, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor unui stat membru — Încălcarea articolului 4 alineatul (1) și a articolului 12 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, p. 7, Ediție specială 15/vol. 2, p. 109) — Omisiunea includerii lacului Paralimni pe lista națională a siturilor susceptibile să fie identificate ca situri de importanță comunitară — Omisiunea instituirii unui sistem de protecție a speciei *Natrix natrix* cypriaca (colubridă de Cipru)

Dispozitivul

1. Republica Cipru,

- prin neîncluderea sitului lacului Paralimni pe lista națională cu situri de importanță comunitară propuse;
- prin tolerarea unor activități care pun în pericol grav caracteristicile ecologice ale lacului Paralimni și prin neadoptarea măsurilor de protecție necesare pentru salvarea populației speciei *Natrix natrix* cypriaca (șarpele de casă din Cipru), care reprezintă interesul ecologic al lacului Paralimni și al barajului Xyliatos și
- prin neadoptarea măsurilor necesare pentru instituirea și pentru aplicarea unui sistem de protecție strictă a acestei specii,

nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/105/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006, al acestei Directive 92/43, cu modificările ulterioare, precum și, respectiv, al articolului 12 alineatul (1) din aceeași Directivă 92/43, cu modificările ulterioare.

2. Obligă Republica Cipru la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 246, 11.9.2010.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 13 martie 2012 — Pye Phyo Tay Za/Consiliul Uniunii Europene, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Comisia Europeană

(Cauza C-376/10 P) (¹)

[*Recurs — Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive instituite împotriva Republicii Uniunii Myanmar — Înghețare de fonduri aplicabilă unor persoane, entități sau organisme — Temei juridic*]

(2012/C 133/10)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Pye Phyo Tay Za (reprezentanți: D. Anderson QC, S. Kentridge QC, M. Lester, Barrister, G. Martin, Solicitor)

Celelalte părți în proces: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bishop și E. Finnegan, agenți), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: S. Hathaway, agent, D. Beard, Barrister), Comisia Europeană (reprezentanți: S. Boelaert și M. Konstantinidis, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 19 mai 2010, *Tay Za/Consiliul (T-181/08)*, prin care Tribunalul a respins o acțiune în anulare parțială a Regulamentului (CE) nr. 194/2008 al Consiliului din 25 februarie 2008 de reinnoire și de întărire a măsurilor restrictive instituite împotriva Birmaniei/Myanmar și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 817/2006 (JO L 66, p. 1), în măsura în care numele recurentului se afla pe lista persoanelor, a grupurilor și a entităților cărora li se aplică aceste dispoziții

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 19 mai 2010, *Tay Za/Consiliul (T 181/08)*.
2. Anulează Regulamentul (CE) nr. 194/2008 al Consiliului din 25 februarie 2008 de reinnoire și de întărire a măsurilor restrictive instituite împotriva Birmaniei/Myanmar și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 817/2006, în măsura în care îl privește pe domnul *Tay Za*.
3. Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată ocazionate atât de procedura în primă instanță, cât și de prezentul recurs.
4. Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, precum și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată aferente atât procedurii în fața Tribunalului, cât și prezentului recurs.

(¹) JO C 260, 25.9.2010.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 martie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Okresný súd Prešov — Slovacia) — Jana Pereničová, Vladislav Perenič/S.O.S. financ, spol. s r.o.

(Cauza C-453/10) (¹)

(Protecția consumatorilor — Contract de credit de consum — Menționarea eronată a dobânzii anuale efective — Efectele practicilor comerciale neloiale și ale clauzelor abuzive asupra validității globale a contractului)

(2012/C 133/11)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Okresný súd Prešov

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Jana Pereničová, Vladislav Perenič

Pârâtă: S.O.S. financ, spol. s r.o.

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Okresný súd Prešov — Interpretarea articolului 4 alineatul (1) și a articolului 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273), precum și a Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260) — Contract de credit pentru consum în care se prevede o așa-numită dobândă cămătărească — Incidența practicilor comerciale neloiale și a clauzelor abuzive asupra validității globale a contractului

Dispozitivul

1. Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că, la aprecierea aspectului dacă un contract încheiat cu un consumator de către un comerciant și care conține una sau mai multe clauze abuzive poate continua să existe fără clauzele menționate, instanța sesizată nu poate să se întemeieze numai pe caracterul posibil avantajos pentru una dintre părți, în speță consumatorul, al anulării respectivului contract în întregime. Cu toate acestea, directiva menționată nu se opune ca un stat membru să prevadă, cu respectarea dreptului Uniunii, că un contract încheiat cu un consumator de către un comerciant și care conține una sau mai multe clauze abuzive este nul în întregime atunci când se dovedește că aceasta asigură o protecție mai bună a consumatorului.
2. O practică comercială, precum cea în cauză în acțiunea principală, care constă în menționarea într-un contract de credit a unei dobânzi anuale efective mai mici decât cea reală trebuie calificată drept „înșelătoare” în sensul articolului 6 alineatul (1) din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”), întrucât determină sau poate determina consumatorul mediu să ia o decizie comercială pe care nu ar fi luat-o în altă situație. Este de competența instanței naționale să verifice dacă aceasta este situația în acțiunea principală. Constatarea caracterului neloial al unei asemenea practici comerciale reprezintă un element printre altele pe care instanța competentă poate să își întemeieze aprecierea, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Directiva 93/13, în privința caracterului abuziv al clauzelor contractului referitoare la costul împrumutului acordat consumatorului. Cu toate acestea, o asemenea constatare nu are efecte directe în ceea ce privește aprecierea, în raport cu articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13, a validității contractului de credit încheiat.

(¹) JO C 328, 4.12.2010.